

ten bidrager dertil med $\frac{2}{3}$, gør den saa meget, som man paa nogen Maade med Billighed kan forlange, og det saa meget mere, som det er et uforholdsmæssigt kostbart Stykke Bane, som der er Tale om, 950,000 Kr. for disse $1\frac{1}{2}$ Mil, det er ikke lidt, og denne Udgift bliver den samme, enten man fører Banen direkte fra Næstved over Susaaen til Karrebæksminde — saa bliver den ganske vist kortere, men saa bliver den saa meget dyrere paa Grund af det ny Broanlæg over Susaaen —, eller man, som det ærede Medlem tænkte sig, fører den ad den nu bestaaende Statsbane, der gaar til Dalmose Nord om Herlufsholm, saa bliver ganske vist Overførelsen over Susaaen billigere, dog ingenlunde udgiftsfri, men saa bliver ogsaa Strækningen saa meget længere.

Det ærede Medlem for 9ende Kreds (P. Nielsen) talte om Aarhus—Kalundborg-Routen og brugte i den Forbindelse et Udtryk, som giver mig Anledning til et Spørgsmaal. Det ærede Medlem talte om „de meget daarlige Skibe“, hvormed denne Route nu betjenes. Jeg troede dog, at man var tilfreds med „Kureren“. At man ikke er saa tilfreds med „Zampa“, er noget, der ikke er mig ubekendt.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) undrede sig over, at jeg havde stillet Forslag, der gik udover Kommissionens, og spurgte særlig, om Ministeriets delegerede i Kommissionen havde været med dertil. Angaaende det sidste skal jeg kun sige, at hvad de bære Ansvaret for, er, hvad de have udtalt i Kommissionsbetænkningen, intet andet. Hvad der fra min Side foreligger Forslag om udover Kommissionsbetænkningen, bærer kun jeg Ansvar for, ikke de. Naar det ærede Medlem i øvrigt deri saa en Anke, en Bebrejdelse mod mig, hvoraf han jo havde ikke saa faa, vil jeg sige, at det er dog en Kendsergning, at de Forslag jeg har medtaget udover Kommissionens, for største Delen have fundet enstemmig eller i alt Fald en meget stor Tilslutning i det andet Ting. Det synes mig ikke at tyde paa, at det just har været saa umotiveret, at jeg fremkom med disse Forslag.

Jeg ved ikke ret, om de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om den Bestemmelse i § 11 d, vedrørende hvad der skal staa i Eneretsbevillingerne, at Bevillingshaverne ere underkastede Ministerens Bestemmelse om Anmeldelse af indenlandsk Arbejdskraft, og som han fandt særlig betænkelig under Hensyn til mig,

skulde betragtes som en Spøg. I saa Fald skal jeg anerkende det ærede Medlems Evne til at finde noget spøgefuldt selv ved de tørreste Bestemmelser. (Lunn: Nej, det var rammeste Alvor.) Men er det derimod rammeste Alvor, som det ærede Medlem nu siger, skal jeg ganske henstille til det høje Tings Medlemmer, hvad Vægt de ville tillægge denne Alvor og de deraf uddragne Slutninger. Overfor det ærede Medlem for Bornholm (Koefoed) finder jeg endnu Anledning til at udtale min Anerkendelse af det Maadehold, hvormed det ærede Medlem omtalte de lokale Baneinteresser i den af ham repræsenterede Valgkreds. Det er saa sjældent, at man træffer et saadant Maadehold, hvor man ikke har faaet alle sine Ønsker opfyldte, at jeg virkelig føler Trang til at udtale min Paaskønnelse deraf.

Hermed tror jeg tilstrækkelig at have gennemgaaet de Bemærkninger, der siden jeg sidst havde Ordet, ere fremsatte mod Forslaget, og skal saa endelig kun til Slutning tilføje, at ihvorvel der altsaa er fremkommet mange og betydningsfulde Indvendinger mod Forslaget, saa nærer jeg dog endnu det Haab, at det vil kunne lykkes at føre det gennem dette Ting og Rigsdagen i det hele i denne Samling og at føre det gennem dette Ting i en Skikkelse, som Regeringen kan være tjent med og Folketinget modtage. Jeg støtter dette paa den Interesse, hvormed man dog ogsaa her i Tinget har modtaget det. Derom vidne ikke blot de mange Talere, der have haft Ordet, men ogsaa — trods alle Indvendingerne — de Udtalelser, der ere faldne. Thi selv de, der have haft mest imod Forslaget at indvende, have dog ikke lagt Skjul paa, at der var noget deri og for største Delens Vedkommende mange Ting deri, som de sætte megen Pris paa, og har man blot et „Hjertebarn“ i Lovforslaget, som det ærede Medlem for 9de Kreds (Broberg) kaldte det, haaber jeg, at Ængstelsen for, at det skulde blive et „Smertensbarn“, vil være stærk nok til, at Lovforslaget ogsaa her i Tinget viser sig i Besiddelse af en Bærekraft, der vil kunne løfte det over Vanskelighederne og Betænelighederne selv i den Tid, der i saa Henseende kan gøres Regning paa.

Bramsen: I Tilslutning til den højt-ærede Ministers sidste Bemærkninger vil jeg sige, at jeg tror, at han ser ganske rigtigt paa det Punkt. Der er en meget betydelig Interesse for hans betydningsfulde Lovforslag og det ikke blot hos dem, der føle sig interesserede i de paagældende